

[Bernhard Baunsgaard]

Hvis vi ikke overholder den slags, behøver ministeren ikke for fremtiden at tale om retsstat til mig.

Derefter kommer jeg til forslaget om omlægningen af forbrugsafgifter. Det er jo fremsat på baggrund af en delrapport fra et udvalg nedsat af ministeren for skatter og afgifter, udvalget vedrørende markedsorienteret afgiftspolitik. Det gør opmærksom på, at udvalget alene i denne delrapport har undersøgt grænsehandelen med radioer, tv, husholdningsapparater og benzin, men ikke med de varer, der er berørt af de øvrige afgifter.

Jeg vil gerne i den anledning spørge ministeren, om det er hans agt at lade dette udvalg fortsætte sit arbejde, så vi kan få en samlet vurdering af, hvordan der skal ageres, når Danmark er medlem af EF og vi har et problem med hensyn til forskellige afgiftsniveauer, specielt i Vesttyskland og Danmark. Jeg vil gerne spørge: er det meningen, at udvalget skal fortsætte?

Jeg synes, at på mange områder er denne delrapport udmærket læsning; bl.a. er det udvalgets opfattelse, at grænsehandelen ikke udgør noget større nationaløkonomisk eller statsfinansielt problem, men at det har udvist en kraftig vækst i de senere år. »Det er imidlertid udvalgets opfattelse, at grænsehandelen for hovedparten af dansk erhvervsliv som helhed, herunder detailhandelen, er af næsten umærkbart omfang«.

Jeg siger dette i anledning af de bemærkninger, som den konservative ordfører kom med. Man kunne vel føje til, at grænsehandelen efter denne rapport og andre undersøgelser af tilsvarende tal udgør mindre end 1 pct. af omsætningen i Danmark, og at det beløb, der forsvinder ved grænsehandelen, udgør ca. 2 pct. af alle de afgifter, der kommer ind på varer.

Jeg synes, det er meget væsentligt, at man understreger det, så der bliver grænser for, hvor hurtigt man agerer.

Jeg må sige: at komme her og forelægge os et indgreb, bogstavelig talt uden at vi får tid til at gennemgå det, og forlange, at vi skal tage stilling på et sådant grundlag, er ikke en rimelig måde at bede Folketinget arbejde på. Vi har bedt om i god tid at få disse oplysninger, og jeg vil gerne understrege, at det godt kan være, at de forslag, som ministeren har fremsat, løser nogle problemer for radioforhandlerne, det tvivler jeg

ikke på, men jeg vil gerne sige, at det løser ikke problemet vedrørende vores afgiftsniveau i almindelighed.

Niveaue er meget forskelligt med hensyn til det, som vi heroppe kalder giftskatterne, og som man kalder noget helt andet i de andre lande. Her har vi også et stort problem, og det er lovet, at der skal være harmonisering fra 1992.

Jeg vil gerne spørge, hvilke anstrengelser regeringen har gjort sig for at få omsat i praksis oplysningerne fra Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers udvalg vedrørende specielt tobaksafgiften, hvor man påpeger den nære sammenhæng mellem tobaksforbruget og kræfttilfældene i de forskellige lande, og hvor man peger på, at netop Danmark er et eksempel, som de andre lande må leve op til.

Det samme gælder med hensyn til spiritusafgiften, hvor der ganske klart er en sammenhæng mellem sygdom og spiritusindtagelse. Den sidst forsvarede doktordisputats her i København viste det jo med al tydelighed.

Så vil jeg sige lidt om de varer, man har udvalgt. Det kan godt være, at de radioapparater, man har peget på, er det rigtige, og det kan godt være, at de små husholdningsmaskiner, man har peget på, er det rigtige, men jeg tvivler på forhånd på, at det er rimeligt at tage mikrobølgeovne med.

Jeg vil gerne se på det i udvalget, men kan ikke på forhånd give tilsagn om at ville medtage alle de varer, ministeren er – jeg vil ikke bruge udtrykket »tumlet« over, men »endt ved«.

Derefter vil jeg sige om den erstatning, ministeren har valgt: vel, det er jo et forbrug, der ikke for de fleste af os er nødvendigt i hverdagen. Der er af andre medlemmer i den radikale gruppe rejst det spørgsmål, om den måde, ministeren nu har valgt ved at ændre afgifterne for varevogne, er særlig let administrerbar og særlig let at forstå for de mennesker, der køber disse vogne.

Vi kan være fuldstændig enige med ministeren i, at man har brugt dem til privatkørsel i et omfang, som slet ikke har været forudset, men ministeren må også være klar over, at de samtidig har været arbejdsredskaber for en række mennesker, så spørgsmålet er for mig, om det er den bedste løsning, der er valgt. Vi bør nok se på afgiftsstørrelsen pr.